

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unu anu 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.

România și străinătate:

Pe anu 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULU XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorî nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N° 180.

Sâmbătă 29 Septemvre (11 Octomvre)

1884.

Nou Abonamentu

la

„Gazeta Transilvaniei.“

Cu 1 Octomvre st. v. 1884 se începe unu nou abonamentu, la care invităm pe onorații amici și sprijinitorî ai fôiei nôstre.

Abonamentulu: Pentru Austro-Ungaria cu posta: pe trei luni 3 fl., pe șese luni 6 fl., pe unu anu 12 fl. Pentru România și streinătate: pe trei luni 9 franci, pe șese luni 18 franci, pe unu anu 36 franci.

Rugămă pe d-nii abonați, ca să binevoiască a-și revinoi de cu vreme prenumerările, pentru ca trimiteru diarului să nu se întrerupă.

REDACTIUNEA „GAZETEI TRANSILVANIEI.“

Brașovû în 28 Septemvre (10 Oct.)

Dieta ungară și-a terminat lucrările de constituire. Pretutindenî la verificări în secțiuni și comisiuni partida guvernului a reușit cu păreri și cu candidații ei.

Verificarea nu este ađi decât o simplă formalitate. „Pesti Hirlap,“ vorbindu despre acestu mare inconvenientu, arată că după alegerile ce au decursu cu atâta pasiune au fostu înaintate dietei relativu fôrte puține petițiuni pentru anularea de mandate, în totalu abia 18—20. Causa acestei aparițiuni surprindetore o vede „Pesti Hirlap“ de-oparte în temperamentulu Maghiarului care se liniștesce totu așa de iute, precum se a-prinde și astfelu se împacă în cele din urmă și cu alegerea cea mai ciudată „și nu mai petiționează în contra ei;“ de altă parte vede cauza în aceea, că dieta însuși își verifică pe membrii săi. Resultatul este apoi, precum vedem, că arareori se anulează unu mandat. Vêdendû alegătorii acesta, firesce că își pierdû voia de a mai incomodă pe „părinții patriei“ cu petițiuni.

Dacă se întemplă să fie dificultată vre-o alegere, atunci acesta de siguru este una din vr'unu cercu opoziționalu, unde organele guvernului n'au pututu isbuti cu mijlocele lor de presiune și de corupțiune.

Cetitorii nôstri își aducă aminte negreșit de ilegalitățile și monstruositățile comise în acele cercuri din Ungaria, unde au candidat membrii de ai partidei naționale române. Ca exemplu vomu reaminti aici numai casul din Cehulû Selașului.

Nu seimû decât alegătorii români din numitul cercu au adresatû vr'o petițiune dietei, der și de au adresatû, nu credemû că mamelucii d-lui Tisza au statû măcaru unu momentu la îndoielă de a verifică alegerea nelegală a candidatului guvernului din acelu cercu, care a fostu scandălit chiar și pe opoziționali maghiari.

Bine scrie „Pesti Hirlap,“ că mamelucû la mamelucû nu scôte ochii. Contra-candidatul d-lui George Popu va face parte din svatulû țerii și va conlucra la aducerea legilor, cu cari d-lui Tisza vrea să fericescă mai departe Ungaria și țerrana Transilvaniă.

Este de datoria deputaților de partida națională română din dietă, fie ei căți aru fi, de a găsi o modalitate spre a aduce la cunoștința țerii și a Europei adevêrulû despre modul în care este reprezentatû poporul românû în dietă.

E vorba aici numai despre Români din Bănătû și Țera ungerescă. Câtû pentru Ardêlulû desconsideratû și urgisitû așteptămû dela deputații de partida națională ca, cu ocaziunea discursiunei proiectului de răspunsu la discursul tronului, se arate cauzele, pentru cari acestă țără nici astăđi încă n'a mai eșitû din starea excepțională, ce i-a creat o dieta de încoronare, să esplice de ce majoritatea precumpănitore a populațiunei nu este ađi reprezentată în dietă și să pună din nou pe tapetû cestiunea ardelenă.

Seimû că glasulû deputaților ce voru apêră cauza nôstră drêptă în dieta ungară va fi înabușitû de strigările sgomotose ale egemoniștilorû ungeri, der nu-i nimicû, ei să-și împlinescă numai datoria națională și fie siguri că istoria, tribunalulû lumii, își face și ea datoria.

SCRÎ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alû „Gaz. Trans.“)

Laibach, 10 Octomvre. — În ședința de erî a dietei provinciale din Carniolia, au declaratû deputații germani, că nu voiescû să ia parte mai multu la lucrările dietei, din causă că căpitantulû țerii, care e totodată și președinte dietei, n'a dojenitû cum se cade o declarațiune neparlamentară a deputatului Grossellis (slovêntu).

Paris, 10 Octomvre. — În Comisiunea bugetară a declaratû ministrulû de finance, că deficitulû este de 57 miliône. Elû doresce ca acestu deficitu să fie acoperitû prin reduțiuni și prin urcarea câtorva tace vamale.

CRONICA ȚILEI.

Organulû oficiosû alû cancelarului germanû „Nord-deutsche Allg. Zeit.“ face asupra visitei prințului de corônă Rudolfû la Sinaia următorele observări:

„Visita de acuma a arhiducelui Rudolfû, care a urmatû așa de curêndû după visita ce-o făcû în primăvera trecută Curții române la Bucuresci și petrecerea prințului, care a fostu dedicată numai și numai comunicațiunei personale în reședința de veră a părechei regale române, au fostu de-o intimitate deosebită și suntû o nouă probă pentru escelentele relațiuni, cari lęgă pe Domnitorii și guvernele Austro-Ungariei și Românei? Acestu evenimentu, ce este salutatû cu bucuriă de-o mare parte a preseii române, este afar' de aceea fôrte semnificativă pentru pozițiunea ce și-a creat-o tênerulû regatû prin alăturarea sa la alianța de pace germano-austro-ungară. Totu mai multu câștigă țerrêmû în România acea convicțiune, că numai ecestă direcțiune a politiceii române observată cu statornicie corêspunde intereselorû vitale ale țerei și-i asigură viitorulû. Prin acestă politică România pentru partea ei a devenitû unu factorû alû susținerii stărei create la Dunărea de jos prin tractatulû de la Berlinû și a consolidării păcii. Ultima visită a arhiducelui austro-ungarû în Sinaia, deși n'a avutû unu caracteru politicu, a datû o nouă espresiune acestei pozițiuni a României și este o garanțiă mai multu pentru durarea și țaria regatului față cu alianța germano-austriacă.“

Èrăși s'a iscatû mare cêrtă între Unguri și Nemți pentru boi. În Pojunû (Pressburg) între vitele ce se adună acolo la têrgu s'au întemplatû casuri de epizootiă. Vitele bolnave au venitû la Pojunû din Ardêlû, din comitatulû Bistrița-Năsêudû. Foile opoziționale au făcutû și din causă acestă „prefectului de modelû“ grave impuțări, din causă că organele lui nu și-au făcutû datoria și au trimisû la Pojunû vite bolnave. Guvernulû Austriei de jos înțelegendû despre casurile de epizootiă întemplate în Pojunû a opritû intrarea vitelorû din Ungaria. Mare turburare și mâniă din causă acestă între

Unguri. Foile peștane în frunte cu „Pester Lloyd“ strigă și mergû până a susține, că vitele ce s'au bolnăvitû în Pojunû au adusû bola din Bucovina, căci de acolo ar fi fostu aduse în Ardêlû. În cele din urmă guvernulû Austriei de jos, vêdendû că epizootia nu se mai estinde, a datû êrăși voia ca să fie aduse dela Pojunû vite în Austria.

Intr'aceea s'a întemplatû ca între unu transportu de vite ungurescû la stațiunea Bruck an der Mur s'a bolnăvitû unu bou îngrășatû, avêndû tôte semnele epizootiei. S'a telegrafatû în drêpta și în stânga și s'a ordonatû cercetare. Intr'aceea sosi o telegramă a ministrului de interne austriacû, prin care în urma casului întemplatû în Bruck, care se bânuește a fi unu casu de epizootiă, sisteză cassarea ordinului guvernului Austriei de jos privitorû la oprirea importului de vite. Acum să vedeți cum mai are să strige din nou foile ungurescî.

„Rèpublique Française“ ȃice despre relațiunile Francei cu Anglia: „Pe calea concesiunilor am mersû câtû se pôte de departe și din respectu cătră amicitia cu Anglia amû suferitû chiar vătămarea amorului nostru propriu. Amû statû pe locu numai, după ce amû vêdutû, că Alianța cu Anglia nu eră decâtû o amăgire. Acestă politică ne-a isolatû, n'amû simțitû însê multu acestă isolare. Nici nu ne pré grăbimû ca să eșimû din acestă isolare. Nu ne sfimû de a mărturisî, că silita apropaire de alte puteri, la care ne voru duce interese de același felû, nu va putê înlocui pentru noi înțelegerea cu Anglia.“

Cu alte cuvinte foia francesă vrea să ȃică: E rêu cu rêu, der' e mai rêu făr' de rêu.

Teșcherêua ce a adresat o înalta Pôrta în afacerea alegerei patriarchului cătră fanarû ȃice între altele:

„Considerândû, că adunarea patriarchatului, precum se pôte vedê din ultimulû tacirû patriarchalû, n'a înțelesû intențiunile guvernului împêrătescû, care niciodată n'a avutû de gândû de a retrage imunitățile și privilegile națiunei grecescî seu de ale restringe; considerândû, că beratulû datû patriarchului din urmă în asemênare cu beratulû ce s'a datû antecesorului lui nu cuprinde nici o schimbare și că prin urmare nu esistă nici unu motivu spre a dá din nou privilegii, precum și că procedura penală în contra preoților acusați d'a fi comisû unu delictu va decurge după vechile formalități judecătorescî; considerândû tôte acestea, biserica întră êrăși în funcțiunile ei regulate, tôte documentele schimbate până acum se declară de nevalabile și patriarchatulû conformû prescrierilorû ce suntû în valôre va avê să procedă la alegerea patriarchului.“

NOUA ORGANISARE A ARTILERIEI.

Acum doi anî infanteria a fostu supusă unei întinse reorganizări, imulțindu-se regimentele dela 80 la 102, fără însă ca numêrulû totalû alû batalionelorû de infanteriă și de vênătorî să se mărescă. Infanteria și vênătorii numêră în totalu 450 debataliône. Acum doi anî cele 80 de regimente de infanteriă numêrau câte cinci bataliône. Prin urmare destiințându-se acestea și alăturându-se la ele 8 bataliône de vênătorî, s'au formatû din ele 22 de regimente de infanteriă. Acestă reorganiza fostu motivată pe imprejurarea, că în modulû acesta se înlesnesce armatei o mai mare mișcare.

Acum vine la rêndu reorganizarea artileriei. Acum doi anî s'a reformatû artileria de câmpu. Până atunci, fie care din cele 13 regimente de artileriă de câmpu numêră 5—6 divisiuni de baterii, avêndû în totalu 15 baterii. În loculû acestei organizațiuni s'a făcutû în 1882 o altă împărțelă și anume: 11 regimente au 15, 1 regimentu 18 și 1 regimentu numai 14 baterii grele și 2 ușore. Cinci regimente au câte 2 baterii călărețe pentru înarmarea divisiunilor de cavaleriă cu artileriă. În casu de mobilisare, fiecare regimentu își formeză 2 baterii grele de rezervă, care deja suntû socotite în coopunerea de mai sus. O divisiune de baterii e formată din 2 seu 3 baterii grele, 2 ușore seu 2 călărețe, și de regulă din fiecare regimentu divisiunile de baterii grele Nr. 1 și Nr. 2 se împartû la

divisiile trupelor de infanterie, pe când a treia divisiune de baterii grea și a patra divisiune de baterii ușoară formeză artileria de corp. A cincea divisiune de baterii grea din fiecare regiment și a șasea divisiune de baterii grea, ce există la un regiment, sunt destinate să doteze cu artileria corpului 14 de armată din Tirol și alți 15 din Bosnia, precum și divisiile de landwehr, care ajung în prima linie a fi întrebuințate, și corpurile de rezervă. Pe lângă aceasta, fiecare regiment de artileria de câmp are să își formeze în timpul de războiu câte o baterie de munte. Pe lângă artileria de câmp sunt și 12 batalioane de artileria de fortăreță, fiecare de câte 6 companii. Artileria austriacă după organizarea actuală este în stare să ridice: 159 baterii grele și 26 ușoare de câte 8 tunuri, 10 baterii călărețe de câte 6 tunuri și 23—26 baterii de munte cu câte 4 tunuri.

Desavantajul acestei reorganizări este, că corpurile de armată 14 și 15 n'au artileria proprie, ci în casul de operare ar trebui să împrumute dela celelalte corpuri. Afară de aceasta, întocmirea artileriei e așa de complicată, încât sunt ofițeri de artileria care nu o pot pătrunde.

După noul proiect, din anul 1885 fiecare corp de armată va avea artileria sa proprie. Unitatea administrativă în artileria va fi brigada de artileria. Fiecare brigadă de artileria se va compune din 2 divisiuni de baterii grele independente, care se vor împărți încă în timpul de pace pe la divisiile de infanterie, apoi din regimentul de artileria de corp și eventual din 1—2 batalioane de artileria de fortăreță. Artileria de corp o formeză o divisiune grea și una ușoară din regimentul de corp. Apoi 9 regimente de artileria de corp și vor forma câte o divisiune de baterii de cadru de rezervă, destinate atât pentru divisiile de infanterie cât și pentru cele de landwehr, care iau parte la operațiune. Fiecare brigadă de artileria mai are o baterie de munte, și 8 brigade câte o divisiune de baterii călărețe de câte 2 baterii fiecare cu 6 tunuri. Acestea din urmă se împart încă în timpul de pace pe la divisiile de cavalerie.

După noua organizare, numărul tunurilor se mărește cu 4 în timpul de pace, numărul bateriilor grele se micșorează cu 6, alți bateriilor ușoare se mărește cu 2 și alți bateriilor călărețe cu 6. După organizarea de până acum artileria austriacă are 1540 tunuri, după noua organizare 1544. Avantajul noii organizații este mobilizarea mai repede a artileriei. Ministrul de războiu va cere chiar în actuala sesiune a delegațiilor un spor în buget și pentru mărirea numărului tunurilor, de orice Austria stă mai rău în această privință. Germania are 2808, Rusia 2812 și Franța 2496.

MAGHIARII ȘI INTREVEDEREA DELA SKIENEVICE.

„Le Nord“ organu oficios al ministerului rusesc de externe, spune că la Skiernevice nu s'a încheiat nici o alianță formală. El scrie:

Am avut de mai multe ori ocaziunea de a constata nemulțămirea ce a provocat-o în Ungaria întrevederea dela Skiernevice. Pecând celelalte populații ale imperiului austro-ungar priveau cu satisfacțiune un eveniment, care promite o lungă eră de pace, Maghiarii nu și ascundea iritațiunea ce li-o căusă. Nu pentru că Ungaria nu și-ar lua o bună parte din binefacerile ce trebuie să rezulte de acolo; din contră, nu e țară în Austro-Ungaria, căreia conservarea păcii și menținerea statului quo în Orient n'ar fi chemate să aducă atâta profit ca tocmai regatului S-tului Stefanu. Dar Un-

garii primesc bucuria binefacerii, respingându mâna, care li-o aduce; ei vor să fie cei dintâi, cari vor trage din întrevederea împăraților toate foloșele ce se pot trage din ea, și cu toate acestea ei protestează în contra acestei întrevederi. E copilăresc și ridicul lucrul, e puțin logic, derusofobia (frica de Ruși) maghiară așa o vrea. Discursul de deschidere a parlamentului unguresc a creștut că trebuie să fie cont de acest simțământ, trecându cu totul sub tăcere înțelegerea celor trei împărați. Dacă acesta poate face fericirea Ungariei, nu i'immic de obiectat. Din fericire acesta tăcere nu poate ascunde că întrevederea n'a fost și că nu produce fericite efecte ce e permis a se aștepta. Foile austro-ungare conchid din discursul tronului, că singura alianță ce există este aceea dintre Austria și Germania. Ele astupă o poartă deschisă. Noi amu dîșu și amu repetat înșine de câteva ori, că nu s'a contractat o alianță formală între cabinetul din St. Petersburg și celelalte două Curți, dar acesta nu scade nimic din însemnătatea și din eficacitatea apropierei celor trei împărați. În Berlin mutismul discursului de deschidere a camerelor ungurești asupra întrevederii dela Skiernevice a părut atât de singulară și ueesplicabilă, încât principalul organ ministerial, „Nord. Allg. Ztg.“ reproducându acest document, a omis cu totul pasagiul relativ la politica esteriă.

CORESPONDENȚA NOSTRĂ DIN COMITATE.

Năsud în zilele lui Octomvre 1884.

În bătăna și mult iubită noastră „Gazeta“ au eșit mai adeseori și mai cu sēmă în articlii de fond întrebarile: Ce fac Năsudenii? Ce măsuri de apărare au luat față cu voinicosul comite-suprem Banffy?

Dacă trecutul glorios de-o parte al militarilor din timpuri critice pentru tron și dinastie nu ar fi fost trecut cu vederea de cei competenți; er de altă parte dacă conducerea pentru noi a neuitatului district al Năsudului nu ar fi fost în multe privințe atât de neglăsă, atunci de sigur astăzi nu ar veni atâtea și atâtea întrebări, la cari ca să răspund îți trebuie timp să cuget și cugetându să plângi....! Sic fata voluerunt.

Ce fac Năsudenii?

Voii răspunde deocamdată scurt. Opanică mare domnesce astăzi în întregu ținutul, de-o parte pentru neproductivitatea țării, er de altă parte pentru procesul intentat în contra noastră de familia Keményi. Cu atât trebuie să fim mai îngrijați de acest proces cu cât sistemul de guvernare ni este contrar și cu cât comitele suprem actual este interesat în acest proces. O altă cestiune totu atât de gravă și de temut este intențiunea ministrului de culte de a se amesteca în administrarea fondurilor noastre grănițaresci. În asta privință se povesteste, că chiar se va desbata în actualele camere un proiect ministerial cu respectu la administrarea fondurilor din partea regimului, er președinte al fondurilor grănițaresci să fie denumit Banffy....! Acesta e o apucătură de natura Nemților, cari pretind că banii fondurilor să se împărtescă comunelor și administrarea să rămână pre mâna comunelor, ca cu timpul nu urmașii acelora, cari au îngrășat cu sângele lor câmpiele Europei dela Ren până la Dunăre și dela Padua până la isvoarele Dnistriului să tragă ne'nsemnatele binefaceri de astăzi, ci lipitoriile satelor și adușii de ape. Tendința Nemților o au observat-o bravii noștri străbuni, și foarte înțelepțesc au lucrat opunându-se marșavelor lor machinațiuni....! E întrebarea acum: Sci-va actuala generațiune conduce nava încredințată ei astfel, ca ferindu-se de Scyla să nu se cufunde în Caribde? Geniul național va lumina pre vr'o cale mințile noastre și precum cu ajutorul lui D-șeu amu invinsu multe, vomu reeși și cu acesta pre vr'unu drumu la un rezultat mângăitor.

Ferescă-ne D-șeu să nu ajungemu acel timp, când streinul să ne împertescă pânea, când streinul să dispună peste ajutoarele date de-o parte corpului profesoral didactic preste totu, er de altă parte tinerimei studiose.

În casul acesta presimțesc, cum-că adevărații luptători și conducători ai fondurilor pe una sau altă cale

vor să scoș din administrarea lor și înlocuș cu ș D-șeu ce felu de omeni. Va fi destul să fie înlocuș cu de acei omeni, cari vor depinde dela cel mai mare ca densu să lucre întru toate după calapodul lui. În punctul acesta trag deosebita atențiune a grănițarilor, că dacă s'au recerut când-vă puteri unite în casul acesta au lipsă de ele.

Întrebați ce măsuri de apărare au luat Năsudenii față cu Banffy?

Pre puțin se așa dîcându nimic. Cu respectu la limba oficioasă a comunelor nu a întreprinsu nici un pasu oficios. E dreptu, că astăzi trebuie să tacă, de orice e vorba de calea ferată, care se face sub îngrijirea lui, și așa de-o camdată are lipsă de omeni. Mă tem că după terminarea acestei rețele dela Deșiu-Bistrița, va lucra conformu apucăturilor lui recunoscute și conformu mandatului lui Tisza.

Rușine însă le fie câtorva notari, cari pentru a se îmbuni cu Baron-pașa au și început a îndrugă, fără însă să pricēpă, ici și colea câte unu act în limba ungurescă. Astăzi le tacu numele în speranță, că cetindu aceste știri și înțelegându-le, se vor corege, er dacă nu, cu proxima ocaziune îi voiu arēta lunei românesci, ca pre niste omeni — instrumente, se u ca pe unii, cari jōcă ca usul....!

Limba românescă e la noi limbă oficioasă protocolară, limbă oficioasă să rămână.

SCRII MERUNTE.

Din Arad primim următoarea comunicare:

Junimea studioasă de la institutul teologic-pedagogic gr. or. rom. din Arad în Dumineca trecută 5/23 Septemvre 1884 și-a reconstituit societatea sa de lectură, literară. Revdiss. domnul prof. Vasiliu Mangra a bine-voșu a primi și în acestu anu scol. 1884-5 patronagiul și conducerea societății de lectură. Astfel societatea, sub presiul Revdiss. domnu prof. Vasiliu Mangra, se organiză în modul următor, alegându-se: Vice-președinte Nicolau Fizeșanu teologu a III., secretari Corneliu V. Lazaru teol. a II., notaru al ședințelor Petranu teol. a II., cassaru I. Micloș teol. a III. și bibliotecaru Traianu Vațanu teol. a I. În comisia literară s'au alesu: Ilie Moțu și Z. Bejanu teol. a III., V. Pantoșu și G. Draganu teol. a II., N. Căcica și D. Blaga teol. a I. și N. Paliciu ped. a III. În comisiunea revisorilor Traianu Mageru teol. a II. Enea Ioștea teol. a I. și M. Rașia pedagog curs. III. Afară de acestia s'au alesu unu vice-bibliotecaru I. Negru, unu vice-notaru Sim. Andronu pedagog a III. și unu controloru N. Cărbășu pedagog a II.

—0—

Din Reghinul sășescu ni se scrie, că la 7 Octomvre st. n., pela 7 ore dimineța, A. S. prințul Rudolf a trecut pe acolo, mergendu să facă vênētore în hotarul comunei Maereu. Acolo a fostu frumosu primitu de orășeni, înșirându-se atât bărbații cât și femeile în două rânduri dela hotelul orașenescu până la Reghinul ungurescu, er musica orașului intonându imnul austriac. La reintorcerea A. Sale prin Reghinu se va face iluminati și conductu cu facile. Vênētorea va mai dură încă vr'o 8 zile. Timpul este frumosu.

—0—

La 7/19 Octomvre se va sfinți biserica românescu gr. cat. din Năsudu. Cu acestu ocaziune la 2 ore d. a. va fi banchetu cu prețulu 2 fl. de persōnă. Sēra la 8 ore se va da balu. Intrarea e 1 fl. de persōnă, er în familiă 80 cr. de persōnă.

—0—

Diarul „W. Allg. Ztg.“ aduce într'unul din numeri recentu unu lungu foiletonu despre piesa „Domni-

FOILETON Ū.

Biserici și predicatori americani.

(Urmare și fine.)

Sērbătoritul preotū începe a vorbi și avem ocaziune a auzi o voce sonoră, rară și o retorică, care se poate numi clasică. Când vorbește cu patosu plin de efect, cu satiră mușcătoare, ori când emoționează până la lacrimi auditorul feminin, pentru ca de ce minute mai târziu să producă pe aceleași buze cele mai drăgălașe zimbiri, totdeuna elu rămâne marele orator, deși cu pași gingatic se mișcă iute, aproape neîncetat, dela unu capu alu tribunei la celălaltu, aruncându și mâinile încōce și'n colo ca aripile unei mori de vântu, ca în fine, adesea scaldat în sudori, să și termine cuvântarea. Beecher e numai în America posibilu, de aceea se esplică mai departe, pentru ce întrepidul raționalist este unu apărătoru declarat al drepturilor femeesci și unu apostol alu bēuterei de apă. Dîcerea: „Eu cred, că căsătoria este o curată afacere de companiă. — Compagnie-Geschäft —; că femeea are toate drepturile, care le are bărbatul, ba

încă unu mai multu, adecă dreptul d'a fi apărata, care dîcere o repetesc d'atâtea ori aderenții emancipațiunei femeilor, încă derivă dela elu.

Născut la 24 Iunie 1813, în statul Connecticut la început Beecher avea intențiunea a se dedica marinei americane de războiu. Într'aceea mai târziu studiă cu diligență teologia, filosofia, cum și sciințele natural, și la 1847 fu chemat la biserica Plymouth în Brooklyn. Angajat la început cu 4000 dolari, astăzi, afară de alte spese considerabile, trage unu venit de 25.000 dolari. Cu toate acestea precum s'a amintit, ține prelegeri, cari totdeuna i-se plătescu foarte bine. Pe lângă aceea, ca scriitoru la numeroșe reviste și diare, lucră neînterupt. Vila sa dela Hudson este ajustată ca pentru unu principe.

Concurentul lui Beecher este Thomas de Witte Talmage, principalul oratoru dela tabernaculul din Brooklyn. Născut la 7 Ianuarie 1832 în Boundbrock, statul New-Yersey, Talmage frecventă seminarul de preoți din New-York, se ordină deja la 1856, în 1858 se duse la Syrakus, în 1862 la Philadelphia și șapte ani mai târziu în Brooklyn, unde funcționează și astăzi ca preotū. Până la 1870 Talmage a fostu silitu să predice într'o biserică modestă. Noul tabernacul nu eră încă gata pe atunci, ba ce eră mai multu clădirea, aproape

de terminare, eră hipotecată pentru suma de 50.000 dolari. Suma acesta s'a acoperit prin inițiativa lui Talmage într'o singură zi. Abia își termină adecă predica — Talmage predică ca și Beecher, în haină neagră și cravată albă — și luându unu cilindru înaltu adresă auditorului mai înteu o scurtă cuvântare înflăcătoră de cuprinsul ca publicul să binevoiescă a acoperi deficitul în suma rotundă de 50.000 dolari, apoi în persōnă, întreprinse singur o colectă cu cilindru în mână. Talmage a dăruitu celu dinteu. Elu depuse o assignațiune asupra salarului lui dintr'unu cartal, asupra căruia renunțase de bună voie în favorul tabernaculului, și cilindrul la momentu se umplu cu cecuri, diamante, din mâni gingașe, cu bilete de bani, mari și mici, cu dolari de aur etc. După două ore, dexterul collectoru, cu fața veselă, putu anunța c'a adunat 48.000 dolari. Organele rēsunară, chorurile jubilară și imposantul număr de trimbițași bisericesci suflă din rēsputeri ca să închee mai sērbătorește unu actu atât de mărețu.

Ascultându pe Talmage, nu numai te edifică, dar îți și petreci și riți. În jocu de cuvinte și în glume originale Talmage este neimitabil. Ca și Beecher, predică despre ori și ce temă. Odată despre divorțul americanu, după opt zile despre cestiunea lucrătorilor, a treia oră despre educațiunea copiilor, der totdeuna cu ș

șora de Laury (das Fräulein von Laury) ce a fost readusă pe scenă după un restimp de vr'o 12 ani. După ce numitulă țiară caracterizează Țisa piesă, închiată cu următoarele:

»Interesul reînscenării se îndreptă mai cu deosebire asupra D-rei Bărescu, care a jucat, rolul principal al piesei »Domnișora de Laury.« Publicul știe bine, că acestă puternică și eminentă talentă oferă o dispozițiune pentru un nou avânt al reprezentațiunii noastre dramaice. Publicul simte respirațiunea ce purcede dela ea și o dorește atât de mult. Pentru aceea el întâmpină cu cea mai mare simpatie și cu cea mai călduroasă bunăvoință ori-ce rol ce-lu joca D-ra Bărescu. Durere însă că »Domnișora de Laury (das Fräulein von Laury)« nu este o temă, în care D-ra Bărescu ș-ar putea desvoltă. Tinerei tragediste îi trebuiesc roluri pur tragice. Creațiuni fără fisioniomă, precum e »D-ra de Laury« nu oferă nici-un nutrimenț pentru D-ra Agata Bărescu.»

—0—

»Monitorul oficial« publică următorul decretu regal:

»Portul hainelor civile este interzis în viitor tuturor comandantilor de regimente, de brigade, de divisi, de corpur de armată, șefilor de stat-maior ai acestora, adjutanților, comandantilor de garnisonă și șefilor de servicii dependente de comandamente. Portul hainelor civile nu va mai fi tolerat oficerilor superiori pênă la gradul de locotenent-colonel inclusiv și generalilor comandant, de cât în congediu său în afară de zona comandamentului lor.»

—0—

»Telegraful« află, că marele poet M. Eminescu va fi numit director al bibliotecii centrale din Iași.

—0—

Cetim în »Vocea Covurluiului: Ieri, 23 curent, orele 3 p. m., cu vaporul »Tegethof« a sosit în orașul nostru banditul Palmă-Lată, ferecat cu fere de gât, mâni și picioare. Acest bandit cu banda lui a devastat totă Dobrovia; acum se află în arestul preventiv din orașul nostru. El a fost prins de poteră, împreună cu tovarășul său Cărnă, în județul Constanța; banditul Cărnă, omorându Santinela, a scăpat din arest.

—0—

Din Triest se telegrafizează țiarului »N. fr. Presse«: Oficialul »Gazzetta di Venezia«, care a fost retăcut unu casu de bolă de coleră întâmpat Sămbătă în 4 Oct. în Veneția, a nuntă acum că în țiuă acestă a murit în acest oraș oțerancă de coleră asiatică. Patriarcul de Veneția, cardinalul Agostini, a adresat o circulară către preoțime, în care o provocă, de a da sfaturi igienice credincioșilor săi, de a-le recomanda să asculte de dispozițiunile sanitare ale autorităților și de a-i dispensa de datorita d'a ține țilele de post.

—0—

Asilul orfanilor din Lufaye lângă Zimozes (Franța), care este condus de călugări a fost supus unei inspecțiuni din partea autorității. Procurorul a vădit mai mulți școlari ai orfanatului într'o închisore întinecată din pivniță unde bieții sufereau cumplit și de fime și a constatat mai departe că cu 9 copii au abuzat călugării. Superiorul a fugit și unu frate al lui cu numele Laurent a fost arestat la graniță pe unde a voit să trecă îmbrăcat în haine țărănesci.

—0—

Blăși, 25 Septevre 1884.

M. On. D-le Redactor! Vă rog a da locu corresponsinței mele*) în prețuita »Gazetă«, apărătorea cauzelor noastre naționale.

În N-rul 138 al »Gazetei« în articolul de fond se țice și aceea, că: generațiunea tână arată puțin progresu pe câmpul literaturii și acesta din cauză că se nu cunoșce istoria se și lipsită de simțeminte românesce etc. La acesta imi permitu a face și eu o obiecțiune.

La gimnasiul gr. cat. de aici e prescrișă istoria de Meșotă după Pütz — afară acuma de tomul evului modern, care e eslatu de ministru. Dar durere, că nu se urmază după prescriș, căci când urmază și câte unu tractat despre Români din Muntenia și Moldova, au spre cea mai mare mirare din gura profesorului: »acesta deocamdată o vom lăsa-o afară și decă ne va rămâne timp, vom luă-o mai târziu.« Și din nefericire, timpul nu se lungesce de dragul d-lui profesor ca se ia ceva și despre Români din România, încât nici pomenelă n'ai despre starea lor din evul mediu și nou până la 1877, decă nu cumva vei studi prin diligență privată studii de istorie, ce nu se țin de învățământ. Apoi lasă că și cu aceea îți inspiră simțeminte naționale când îți esplică despre martirii din 1784, — deducându originea lor — după autori maghiari. Și în fine, căci »finis coronat opus« abia îți amintesce numele lui Iancu, Axente și Balintu tractându despre evenimentele Românilor din 1848, er decă vrei să știi mai mult te îndreptă să citești pe Horvath Mihaly și Vesselényi și ca se fie și unu Român pe Papiu Ilarianu. Din istoria patriei forte pe scurt se ia despre noi Români și afurisit e acelu tractat unde se arată că Români au invinsu pe Maghiari, și acesta se face, ca la bacalaureat se nu ajungă la urechile comisarului reg. ceva. Așa dar fiii se nu știe nimic despre bravurile tătânilor și moșilor lor! — Ce se va întâmplă de noi decă se va urmă totu așa? Decă nu vom câștigă aici cunoșcinta și simțeminte naționale, unde se le câștigăm la străin? elu te-ar sorbi într'o lingură de apă! E timpul supremu! Se nu ne înfricăm de totă umbra! —

Prin legile scolastice e oprită purtarea a totu ce e naționalu, ca nu cumva se se surpe »unitatea de stat maghiaru.»

Quo usque...!

Brutus.

DIVERSE.

Romanul unu cămataru. — Albert Scheiber, negustor, insurat, de 50 ani, a sărit în 3 l. c. de pe o plută de lângă podul Margaretei în Dunăre, dar ilu scoseră încă viu din apă.

În 6 Octovre a murit, în spitalul Rokus, otrăvit de alcoolul, ce de multu timp neîntrerupt ilu bea acelu nenorocit, care odinioară avusese mai bune țile; negoțulu său infloriă, dar în timpii mai din urmă ilu părăsi norocul și din acestă cauză s'a aruncat în brațele beției. Ajunsesse în mare miserie și de aceea a vrut să se sinucidă.

Acestu secu raportu alu poliției, făcutu după șablonul îndatinat, ne spune pe scurt unu romanu întregu. Acelu bărbat, despre alu căru tristu sfârșit vorbesce raportulu poliției, odinioară, și încă nu tocmai așa de mult, eră o figură cunoscută și înfricoșată în societatea din Pesta. Cetindu tragedia lui Albert Scheiber, în mulți omeni se va întări credința, că D-șeu întârziă dar nu uită nici-odată. Căci forte mulți omeni sunt în acestă țară, cari, pentru ruina bunăstării lor de odinioară, blastemă pe acelu scăpatu sdrênțos, ajunsu la sapă de lemn, care odinioară avea țile mai bune. Dilele lui bune erau țile de suferințe, de necazu și de lipsă — pentru alții. Albert Scheiber fusese cămataru, șgărcitu,

*) Îi dăm locu așteptându lămuriri din partea competentă.

nemilosu. Dar până a ajunsu de a trage și cea din urmă perină de sub capul celor aduși în miserie și de a storce cea din urmă bucătură din mânil vėduvelor și orfanilor, densul încă multă miserie și multu frig și suferitu. Părinții se au fost jidovi șeracl de pe la sate. La școlă a umblat numai până ce a învățat a ceti, a scrie și — a socoti, dar la socotela forte rea învățatură primise, pentru că împertela totdeuna așa o făcea, că elu luă totu, er' altuia nu-i rămânea nimic. În vērta sa de feciorandru, ajunsese la Viena, unde vindea vechituri și vegetă de aț pe mâne. Mai târziu se căsătoru cu o marșandă de modă, mai bētrână decă densul. Acestă îi rămasesse statornicu tovarășă, la începutu în miserie și mai în urmă în bună stare. Nevasta deschise o prăvălia cu marșandieri de modă, er bărbatul avea alte ocupațiuni, altu negoțu, și noroculu așa de multu i-a favorisat, că pe când 'și serbară jubileul căsătoriei de douăzeci și cinc de ani, din nimic averea lor se urcase la cțuț decă de mii de florini. Atata avere li se păr indestulitore spre a se retrage acuma de la afacurile de negoț și a trăi fără griji de aici înainte. Și desfură decă negoțulu părăsindu Viena și se mutară la Budapesta. Dér mulți pomenescu țiuă când densii au sosit în capitala ungară! Femea eră bolnăvicioasă și lăsa averea, dimpreună câștigată, cu totul în grija bărbatului, ca se o mai îmuleșcă, decă va mai putea. Și Albert 'și îmuleșcă averea, răpindu la sine prin camete fabuloșe averea altora. Elu își culegea jertfele din clasele mai de frunte ale societății din capitală, dar nu desprețuia nici părălutele amaru câștigate ale ampoiaților mai șeracl. Elu ruina pe toți, cari îi ceru ajutorul. Și decă ajungea până la a licita moșia, casa și mobilele cuiva, zădarnic eră orice rugămintă, căci jidovul nu cunoșcea cruce, nici milă. Dér apoi și elu înzadaru se rugă când rōta sorții se întorsesse, și avea lipsă de ajutorul omenilor față cu meritata pedepsă a cerului. Noroculu, care odinioară și pulberea o schimbă, între degetele sale, în aur, deodată ilu părăsi, și i dēdu lovitură după lovitură, până ce în fine devenise așa de sărăntoc, așa de calic, ca multe dintre jertfele sale de odinioară. Averea sa cea mare i s'a risipit, o fetă a sa a perit în amărăciunile unei căsătorii nefericite, soția-sa deveni jertfa unei bole scărbōșe, pe fiul se ilu răpi mōrtea încă pe când eră holteiu, fiă-sa mai mică, nemăritată, frumoșă, cultă, cea din urmă bucurie, cea din urmă mângăiere a părintelui persecutat de sorte, își stinse viața ea însăși. Cămatarul fără inimă căută în vinu, în rachiu, mângăierea, de care ilu despoiasse rēsbunătorea Nemese. Dar ce a aflat? Ne-o spune seculu raportu alu poliției.

Gladstone și boulu. — Primul ministru engles Gladstone fusese acum câteva țile inviatu ca oșpe la Andrew Clark în Perth. Fiindcă prim-ministrul este, ca toți Englesii, unu mare carnivor, Clark însărcină pe liferantul de carne alu curții englese Shaw, să trimetă expresu la Perth unu bou mare, îndată ce va auț că prim-ministrul a plecat. În țiuă hotărîșă Shaw trimise următorea telegramă: »Mr. Gladstone a plecat — boulu va sosi de sigur bine.« Lealii funcționari dela telegrafu făcură arătare, și abia după lungi esplicări, lucrul s'a lămurit.

Se socotesce femea mai necesaru. — Lady Brabanton, una din cele mai binefăcătore dame din Londra, a vizitat și în anul acesta, ca totdeuna, tōte casele de lucru din capitala Angliei, ca se dea mic daruri, ca și în asilurile de fete și de femei. Intrebate fiindu lucrătorele, că ce dorescu, din 1296 de femei, 1223 s'au rugat se le dea oglinți.

Editor: Iacobu Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

șu și convingetor. Aprōpe fiecare țicere este o idee, unu adevēru se u hipotesă cutezată.

Barbenaculul în sine, ca multe din bisericile americane, sēmēnă cu unu circ se u unu teatru. Nici o ționă, nici o decorațiă, abstrăgēndu dela prețioșele ferestre, care jōcă în totu felul de color. Scaunele se ridică ca într'unu amfiteatru, și fiindcă acustica este de totu escelentă, totu cuvēntelul de pe tribună se aude clar și respicat până la cel din urmă colțu.

Deodată cu Beecher și Talmage se amintesce și John Hall. Hall este predicatorul plutocrației, biserica lui situată în New-York 5. avenue, strada 55, e punctu de coacentrare alu celor mai de frunte »monopolizatori« alu »regilor« de căi ferate și mine, alu matadorilor comerțului etc. Cu câțiva ani mai nainte, la moșe Pascal, convenind în biserica lui Hall diferiți membri ai familielor Vanderbilt, Jay Gould și altele, redactorul prezentu alu țiaru financiaru a calculat, că predica lui Hall au ascultat-o cu atențiune 700 milioane de dolari. John Hall e scoțianu, născutu la 31 Iulie 1829.

În New-York se duse numai la 1867, și aici, în timpul unu mai scurtu, știu se și câștigate simpatia celor mai șerecuri ale societății. Predicile lui, lucrate cu grije și memorate bine, sunt ținute serios.

Între predicatorii germani merită a fi amintit în țiuă primu Dr. Walther și profesorul Mann în St.

Louis. Boston e renumit pentru Richard S. Storrs. Între metodistii se află câteodată și femei ca predicatori. Miss Henrietta V. Davis, care în momentele de față aranjază numai recitațiuni dramatice și prelegeri libere, mai de multu timp îndelungat a petrecut în sud într'o biserică arăpescă, unde până astăzi părinții preoți arap obicnuescu a se urca pe tribună cu pēlăria pe cap și bēțul în mână.

Numerōșele secte și congregațiuni mici au firesce și ele unu număr considerabil de predicatori și predicatorice. Apostolul atheistoru este R. G. Ingersoll, ba chiar și Chinesii au în persōna cunoscutului Hee-Sing o putere oratorică plină de talent. Hee-Sing, care vorbesce bine țece se u unsprețce limb, împreună cu actualul consul chinezu din New-York, Ah-Yung-Ming, întemeia așa numite »societățile ceresci«, unu felu de loje, respective societăți de ajutore, care în New-York, San Francisco și în alte orașe mari ale Statelor-Unite, au fost adevērate binefaceri pentru compatrioții lor din imreriul mitic.

Dér pe toți oratorii acestia, cum și pe alți predicatori de secte îi întrece președintele mormonilor de astăzi din Salt Lake, cu numele John Taylor. Acesta te surprinde cum vorbesce de liniștit, e aprōpe monotonu, încunjură ori ce imagin și frase, într'unu cuvēntu ori-ce înfrumșetare oratoric. Totuși entuziasmēză mulți-

mea și o fanatizează, încâtu privesce la buzele lui ca fărmeceată. Logica faptelor, arta de a face se vorbecă numerii sunt armele prin care subjugă inimile ascultătorilor.

De altmintelea Taylor, ca și înaintașul se u Bringham-Young, în predice își alege temă dela lucrurile cele mai de aprōpe. Înainte de secere, de pe catedră dă noiloru coloniști învățatur practice, meseriașilor și industriașilor adesea le împărtășesce cele mai noue invențiuni tehnice. În Germania predicele lui rareori s'arū numi »predice.« Fără indoială nu este singurul de felul acesta între teologii americani. În America, când ascultă cineva o predică, vrea nu numai se se edifice, dēr se și stimuleze spre ceva. Ascultătorul vrea se auț unu organu curat, o pronunțare limpede, o limbă netedă plăcută, vrea totodată se fie luminat despre cestiunile cele mari care agită atât pe singuratic, cât și publicul. De aici se esplică că bisericile din America sunt așa de frecventate, ba încă și aceia, cari în Europa nu cercetază nici o biserică, ajungēndu acolo nu absenteză cu voiă dela nici o predică.

Traducere de P.— P.

Cursul la bursa de Viena
din 9 Octomvre st. n. 1884.

Rentă de aur 6%	122.80	Bonuri croato-slavone	100.—
Rentă de aur 4%	93.40	Despăgubire p. dijma de vină ung.	98.75
Rentă de hârtia 5%	88.80	Impmuntul cu premiu ung.	114.60
Impmuntul căilor ferate ungare	142.70	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	115.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (1-ma emisiune)	96.70	Renta de hârtia austriacă	89.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (2-a emisiune)	119.—	Renta de arg. austr.	82.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (3-a emisiune)	102.75	Renta de aur austr.	103.20
Bonuri rurale ungare	100.80	Losurile din 1860	135.—
Bonuri cu cl. de sortare	99.75	Acțiunile băncii austro-ungare	859.—
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	99.75	Act. băncii de credit ung.	282.75
Bonuri cu cl. de sortare	99.50	Act. băncii de credit austr.	283.20
Bonuri rurale transilvane	100.25	Argintul — Galbin împărătesc	5.77
		Napoleon-d'or	9.68
		Mărci 100 imp. germ.	59.75
		Londra 10 Livres sterlinge	121.85

Bursa de București.

Cota oficială dela 26 Septemvre st. v. 1884.

Renta română (5%)	Cump.	vënd.
Renta rom. amort. (5%)	96. 1/2	
convert. (6%)		
Împr. oraș. Buc. (20 l.)		
Credit fonc. rural (7%)	102. 3/8	
" " " (5%)		
" " " (7%)		
" " " (6%)		
" " " (5%)		
Banca națională a României	1395	
Ac. de asig. Dacia-Rom.	367	
" " Națională	243	
Aur	5.88. 0/8	6. 0/8
Bancnote austriace contra aur		

Cursulu pieței Brașov
din 10 Octomvre st. n. 1884.

Bancnote românesce	Cump.	9.07	Vënd.	9.08
Argint românesc		9.—		9.06
Napoleon-d'or		9.64		9.06
Lire turcesce		10.90		10.94
Imperiali		9.88		9.92
Galbeni		5.64		5.68
Scrisurile fonc. »Albina«		100.—		101.50
Ruble Rusesci		122.50		123.—
Discontul		7—10 %		pe an.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui Gross (în casa prefecturei.)

Tarifa anunțurilor și inserțiunilor

în „Gazeta Transilvaniei.“

Anunțuri în pag. a IV linia de 30 litere garmond fl.—cr. 6
Pentru inserțiuni și reclame pag. a III linia à . „ — „ 10

Pentru repetiri se acordă următoarele rabate:

Pentru repetiri de 3—4 or	10 ⁰⁰
" " " 5—8 "	15 ⁰⁰
" " " 9—11 "	20 ⁰⁰
" " " 12—15 "	30 ⁰⁰
" " " 16—20 "	40 ⁰⁰
Dela 20 de repetiri în sus	50 ⁰⁰

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se fac învoiri și reduceri și peste cele însemnate mai sus.

Brașov 113 Mai 1884.

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta a călei ferate orientale de stat reg. ung.

Predeal-Budapesta				Budapesta-Predeal				
Tren accelerat	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	
Bucuresc	7.15	—	—	Viena	8.25	8.35	3.30	8.00
Predeal	1.09	—	—	Budapesta	8.00	6.55	9.45	2.47
Timiș	1.33	—	—	Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36
Brașov	2.06	—	—	P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09
Feldiára	2.16	6.30	5.45	Oradea mare	4.11	5.13	3.20	
Apatia	2.44	7.09	6.28	Várad-Velenceze	4.21	9.37	3.25	
Agostonfalva	3.03	7.41	7.07	Fugyi-Vásárhely	4.29	9.45	—	
Homorod	3.18	8.09	7.42	Mező-Telegd	4.40	9.59	—	
Hașfaleu	3.51	8.53	8.51	Rév	5.02	10.28	3.56	
Sighișoara	4.51	10.18	10.52	Bratca	5.46	11.41	4.31	
Elisabetopole	5.11	10.55	11.56	Bucia	6.09	12.15	—	
Mediaș	5.39	11.36	12.43	Ciucia	6.28	12.48	—	
Copșa mică	6.00	12.11	1.23	Huedin	6.52	1.48	5.28	
Micăsasa	6.29	12.35	2.07	Stana	7.32	3.21	6.01	
Blașu	—	12.54	2.27	Aghiriș	7.51	3.54	—	
Crăciunel	7.02	1.29	3.06	Ghirbău	8.12	4.34	—	
Teiuș	—	1.45	3.22	Nedeșdu	8.24	4.52	—	
Aiud	7.38	2.26	4.15	Clușiu	8.38	5.11	—	
Vișul de sus	7.55	2.48	4.44	Apahida	8.57	5.40	7.08	
Uióra	—	3.12	5.10	Ghiriș	9.23	6.00	7.18	
Cucerdea	—	3.19	5.19	Cucerdea	9.50	6.29	—	
Ghiriș	8.24	3.36	5.47	Uióra	11.15	8.14	8.29	
Apahida	8.48	4.10	6.38	Vișul de sus	12.04	9.49	8.53	
Clușiu	—	5.39	8.51	Aiud	12.12	9.58	—	
Nedeșdu	10.08	5.59	9.18	Teiuș	12.19	10.07	—	
Ghirbău	—	6.28	8.00	Crăciunel	12.45	10.42	9.17	
Aghiriș	—	6.54	8.34	Blașu	1.15	11.32	9.40	
Stana	—	7.10	8.59	Micăsasa	1.44	12.03	—	
Huedin	—	7.25	9.35	Copșa mică	2.34	12.43	—	
Ciucia	—	7.49	10.16	Mediaș	2.52	1.22	10.45	
Bucia	11.33	8.11	11.04	Elisabetopole	3.27	2.24	11.07	
Bratca	12.06	8.52	12.17	Sighișoara	4.01	3.06	11.29	
Rév	—	9.11	12.47	Hașfaleu	4.50	4.17	12.15	
Mező-Telegd	—	9.29	1.21	Homorod	5.08	4.51	12.30	
Fugyi-Vásárhely	12.51	9.52	2.05	Agostonfalva	6.47	7.07	1.32	
Várad-Velinte	1.21	10.27	3.08	Apatia	7.36	8.10	2.04	
Oradea-mare	—	10.46	3.39	Feldiára	8.09	8.46	2.24	
P. Ladány	—	10.56	3.55	Brășov	8.41	9.20	2.44	
Szolnok	1.49	11.04	4.06	Timiș	9.20	10.15	3.15	
Buda-pesta	1.54	11.14	7.30	Predeal	—	6.00	3.25	
Viena	3.14	1.47	11.05	Bucuresc	—	6.57	4.03	
	5.10	4.40	2.37		—	7.32	4.28	
	7.30	7.44	6.40		—	—	10.25	
	2.00	6.20	2.00					

Nota: Órele de noapte sunt cele dintre liniile gróse.

Societatea comercială română Bassarabianu Calfoglu & Comp.

BULETINŪ

BRĂILA 26 Septemvre 1884.

Vëndător	Cumperător	Felul	Kilo	Libre	Prețul	Notițe
Agustato	C. N. Cuppa	Grâu	270	58—	60	Caic
Tem. Dimitriadis	G. Mendi	"	550	57 1/4	57	"
D. C. Zavò	Ciuciuovitz	"	120	60 1/2	76	"
P. Curri	L. & M. Feitler	Secară	180	54 3/4	55	Magasi
Galiatzato	M. Cohen	Porumb	380	59 1/4	56	"
P. D. Vamvuri	P. Carnavali	Grâu	490	59 1/2	65	Caic
Ionescu	L. M. dl. & Comp.	Orz	120	42 1/2	37	50
S. Bloch	M. Cohen	Fasole	470	0/0	20	25

Cele mai eftine cărți de rugăciuni.

— Chiar' acum au eșit de sub tipar —
și se pot procură dela

Cancelaria Negruțiu din Gherla (Szamos-Ujvár).

Cărticică

de

rugăciuni și cântări

pentru

pruncii scolară de ambe sexele și confesiunile

— Cu mai multe icóne frumoșe. —

Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare costă 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

VISULU

Prea Sântei Vergure Maria

NĂSCĂTOREI de DUMNEDEU

urmatu de

mai multe rugăciuni frumoșe.

Cu mai multe icóne frumoșe.

Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare costă 3 fi.; 100 exemplare 5 fl. v. a.